

Iskaz svedoka

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 11 | Nivo: Univerzite u Novom Pazaru, Pravni fakultet smer kriminalistika

Sadržaj

Uvod 3

Pojam svedoka 4

Dužnosti i prava svedoka 6

Svedočenje 7

Iskaz svedoka 9

Zaključak 10

Literatura 11

UVOD

Iskaz svedoka predstavlja jedno od najstarijih i veoma cesto korišćenih dokaznih sredstava, zbog toga što je veoma mali broj krivičnih dela izvršenih bez prisustva trećeg lica, a još je manji broj okrivljenih o kojima neko lice ne može izneti podatke iz njihovog života. Međutim, iskaz svedoka je dokazno sredstvo koje je dosta nesigurno, jer je izvor informacija čovek kao svesno biće.

Ovo dokazno sredstvo biće izloženo razmatranjem tri osnovna dela: svedoka, svedočenja i iskazom svedoka.

POJAM SVEDOKA

Prema zakonskoj definiciji, svedok je lice ya koje je verovatno da će moći da daje obaveštenja o krivičnom delu i učiniocu i o drugim važnim okolnostima.

Preciznije, svedok je lice koje je svojim čulima neposredno opažalo određene činjenice, koje su u vezi sa izvršenim krivičnim delom ili učiniocem ili je o njima posredno saznalo i koje na poziv krivičnog suda o njima iskazuje.

Da bi jedno lice dobilo svojstvo svedoka u krivičnom postupku, potrebno je najpre da je činjenice neposredno opažalo ili je o njima posredno saznalo i da ga organ krivičnog postupka pozove radi iskazivanja. U krivičnom postupku se kao svedok može pojaviti svako lice bez obzira na starost ili određene fizičke i psihičke nedostatke, samo ako je sposobno da opaža činjenice o krivičnoj stvari i da ih reprodukuje. Jedino je isključeno da svedok u krivičnom postupku bude lice koje u tom trenutku ima svojstvo okrivljenog.

Dakle, organ krivičnog postupka će saslušati svako lice sa kojim se može uspostaviti kontakt, bez obzira na to da li je u pitanju dete, maloletnik ili lice u odmaklim godinama, tj da li je fizički i psihički potpuno zdravo. Sposobnost ovih lica da opažaju činjenice i da o njima iskazuju, proceniće organ krivičnog postupka prilikom utvrđivanja vrednosti činjenica sadržanih u iskazu svedoka.

Zavisno od toga kako je lice saznalo za činjenice o krivičnoj stvari, razlikuju se dve vrste svedoka:

Svedoci koji su do činjenica došli neposrednim čulnim opačanjem, takozvani pravi svedoci

Svedoci koji su posredno saznali o ovim činjenicama, takozvani svedoci po čuvenju.

Sigurno je da iskazi svedoka koji su saznali za činjenice neposrednim opažanjem imaju veću vrednost od iskaza takozvanih svedoka po čuvenju. Na onovu iskaza svedoka po čuvenju, moguće je saznati koje je lice neposredno opažalo te činjenice. Zbog toga je zakon predvideo obavezu za organe krivičnog postupka da uvek pita svedoka o tome na koji je način saznao za činjenice o kojima iskazuje.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com